
szertlek, szabadka

MOLCER MÁTYÁS

Szeretlek Szabadka
szrelnem szavakba
nem önthetem

T. F.

KAKASISKOLA

Mintha álmomban járkáltam volna
mostanáig, eltűntél naponta
a gondok közt észrevétlen,
mintha álmomban járkáltam volna

Régi iskola, galagonyafák,
ujjongó, közös bakancscsattogás,
célszerű krétavonások
és buksi fejű galagonyafák

Folyosóidon a világosság
futkos vidáman, megértem szavát:
ez már egy új és jobb világ,
folyosóidon a világosság

BUCKÁK

nézd csak, már napok óta látom ezt az
élni hangosodó hazát. Szavakra
visszhang válaszol és a ringató szél.
S hogy száll fecskevidáman énekelve
a mindennapi létezés. Köröttem
a táj bontakozása minden égtáj
felé s távolok egybeaharva, mint a
víz nyugodt, puha hordaléka. Szótlan

megfürödni a lomha mozdulatban
milyen jó. Hazatérve sárga fények
peregnek szanaszét a száraz éjben.

FEKETE FÜRDŐ

Korhadt deszkáidon a nyár,
poros utcák közé szorult
Napozó. A Dombos utca
proletár-üdülője

A képzelet levetkőzik
kátrányos kabinjaidban
és a piszkos vizű, fődött
medencébe beugrik

Boldogan fürdő ricsajban
átúszni a mindenséget,
miközben mögöttem már
úszni tanult a jövő

FECSKELÁNY

D. Z.-nek

hangod szelíd zenéjét
éreztem egyszer ősszel
a Gombkötő kis utca
sarkán. Helyeitem itt volt
örökre Kosztolányi.
A fák között remeg még
a lassú ámen, ámen,
mert minden ámen. És ki
tér meg az elmúlásból?